

794?

25.

Alcvinus Riculfo, cum Carolo rege in Saxonia moranti, bene precatur. Refert de Angilberto, de Candido, de Martino, de Mopso. 794?

Codd. T fol. 95'—96, K 1 fol. 64'—65', K 2 p. 185—187, A 1* p. 129—130 n. 88*.*

Edd. C 47, Q 93, F 39, J 4. — Migne col. 210.

FLACCUS^b ALBINUS FLAVIO DAMOETA¹ FILIO CARISSIMO^c SALUTEM.

5

Tuae congaudeo^d dilectioni et praefatae^e fidei congratulor, quia semper ubique te fidelem inveni, et benivolum erga me agnovi sicut filium in patrem. Nec aliter inveni, nisi ut voluntas tua semper meam subsecuta^f est voluntatem. Ideo taedium^g habet animus meus de absentia faciei tuae, tamen in caritate cordis mei te^h semper praesentem habeo; Deumque pro tua deprecor prosperitate, ut te mihi inⁱ gaudium 10 tibi que ipsi in salutem longaevis conservare dignetur temporibus.

Sed valde sollicitus^k sum de itinere^l tuae^m profectionisⁿ in hostem²; quia^o plurima solent in talibus evenire pericula rebus. Tamen, qui iustitiam habet eundi et pro Deo decertandi, fiduciam potest habere de auxilio illius^p, pro cuius amore tantum subire laborem non formidat. Tu vero iter tuum^q confessione confirmare, 15 elemosinis^r roborare^s, orationibus servorum Dei undique munire^t memento; ut angelus Domini te inter omnia adversa tueatur et comitetur^u, quatinus cum securitate vadas et cum pace revertaris.

Ego pene quasi orbatus filiis remaneo domi. Damoeta Saxoniam, Homerus³ Italiam, Candidus Britanniam^v⁴ recessit. Martinus in Vicos⁵ apud Sanctum Iodocum^w⁶ 20 remansit infirmus. Pro cuius sanitate, ut Dei deprecetur clementiam, obnixè flagito. De Mopso^x, qui apud Sanctum Martinum^y, sicut audisti, infirmatus est, nihil^z audiivi certum nec te abeunte^a missos illius vidi.

Sed pene^b tristitia totus absortus^c fui in filia mea, quae tres dies pene^b desperata^d fuit. Sed modo donante divina misericordia^e per preces servorum Dei et 25 elemosinarum^f largitatem bene consolati sumus in ea, quia bene recuperata est.

a) Lemma: Eiusdem ad Damoetam filium T*; Albinus Damoetae K 1; Epistola Albini ad Dametum A 1*. b) Flacus ... Dametae K 2. c) karissimo K. d) gaudeo K 1. e) ac praefatae fidei congratulor quia semper ubique te fidelem inveni, in K leguntur post et benivolum erga me. f) subsequuta K 1. g) dedium K 2. h) om. K 1. i) in om. T*. k) sollicitus K. l) itinere T*; 30 itinere K 2. m) om. K 2; prof. tuae A 1*. n) proveccionis K 2; profectionis T*. o) qui K 2. p) eius K. q) iterum K pro iter tuum. r) elemosynis T*, aelimosinis K 1. s) laborare K. t) invenire T*. u) comitetur et tueatur T*. v) Britanniam K 2, post corr. Britanniam T*. w) Iodicum K 2. x) Dein pro ipso K; Demopso K 2. y) Martynum T*. z) nihil aliud certum audiivi T*. a) habeunte K 2. b) poene K 1. c) absorptus A 1*; totus abs. T*, K 2. d) desperata K 2; disp. post alio atram. 35 corr. desperata T*. e) gratia K 1, A 1*. f) aelimosinarum K 1.

1) Riculfo archiepiscopo Moguntino, 787—813. Eundem in aula regia multum auctoritate valuisse probat tituli sepulchralis versus hic (Poet. Carol. II, 432): inclitus officio regis in aede fui. Ex totius autem huius epistolae tenore perspicuum est missam eam esse ad Riculfum nondum episcopatu praefectum. Praepositum etiam in inscriptione est Albini nomen nomini Damoetae. J. Haec ratio inter 40 amicos non tanti habenda est, ut tempus inde definiri oporteat, cf. Sitzungsber. der Berl. Akad. 1893 p. 522. 2) Expeditionem auctumno a. 794. contra Saxones susceptam A. dicere videtur (cf. Mühlbacher Reg. p. 128), ut facile cognoscitur ex iis, quae infra leguntur, verbis his: Damoeta (in) Saxoniam — recessit et his: quatenus spiritus consolationis — David (Carolus) dilectum suum et vos omnes victores — reducat. J. 3) Angilbertus, qui anno 794. secundo legatus ad papam missus est. 4) ad Hyg- 45 baldum episcopum Lindisfarnensem; v. ep. 24. supra p. 65. 5) s. Cuenterwich. De Martino sacerdote cf. infra ep. 210. 6) St. Iosse.